

[Steincke.]

mig over, at der staar, at Erstatninger fastsættes af et af Regeringen nedsat Udvalg. Man plejer jo i Regelen, naar man omtaler et Udvalg i en Lov, at nævne, hvordan dette Udvalg skal sammensættes. Jeg formoder, at det er Hensigten at overveje det nærmere, idet jeg gaar ud fra, man ikke med det samme har kunnet blive enig om at fastlægge Udvalgets Sammensætning, og at det er den eneste Grund til, at det ikke er omtalt særligt i Loven.

For at vise, at jeg har læst dette Lovforslag meget nøjagtigt igennem til Trods for den korte Tid, vil jeg gøre opmærksom paa, at der i § 5, Stk. 2, 2den Linie, er en Trykfejl, idet der staar „længere“ i Stedet for „længer“. Det har ikke noget med „langt, længere, længst“ at gøre.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvilg Behandling.

Bjørre: Det er selvsagt, at de ekstraordinære Forhold giver Anledning til Vedtagelse af Love, som Rigsdagen normalt ikke vilde gaa med til, og det nu forelagte Lovforslag er netop et af dem. Men Lovforslaget er efter de Oplysninger, der er fremkommet, et nødvendigt Onde, og jeg er saa indbildsk at tro, at den Omstændighed, at det i Hovedsagen er Politiet, der skal administrere Loven, ogsaa i dette høje Ting vil være en Garanti for, at den vil blive administreret til Befolkningens Tilfredshed. Thi Borgernes Tillid til Politiet er saa stor, at de nu i Modsætning til tidligere søger Raad og Vejledning der, ligesom Administrationen og Lovgivningen i stort Omfang, naar intet specielt Organ er oprettet, bestemmer, at dette og hint skal ordnes af Politiet uden Fastsættelse af nærmere Regler derfor. Det er ogsaa saaledes, at naar en Politimand tager fejl, er det en Undtagelse, som der straks bliver snakket op om, og vi kan vist have Lov til med den gamle Provst at sige: Alle Mennesker er Syndere, heller ikke jeg er ganske fejlfri. Jeg tror, at Administrationen af Loven, som den nu er fastlagt i det andet høje Ting under henholdsvis Indenrigsministerens og Justitsministerens Ægide, er i de bedste Hænder, og jeg tror, at den, ekstraordinær som den er, i en vanskelig Situation vil hjælpe med til at afbøde de Vanskeligheder, som kan opstaa for Myndighederne, og som man ikke paa Forhaand kan forudse.

Der er en bestemt Ting, som jeg i

alt Fald er meget glad ved er kommet med. Det er Bestemmelsen om, at der under Indkvartering ogsaa kan tages evakuerede med. Det kan komme til at foreligge, at det bliver nødvendigt at skaffe Plads til saadanne Folk, og derfor er det rart for de Myndigheder, der skal administrere Loven, at de kan anvende den her, hvis Indkvartering ikke kan ske ad Frivillighedens Vej.

Da Loven maa siges at være nødvendig, kan jeg tilsige mit Partis Støtte til dens Vedtagelse i det høje Ting.

Malchau: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er ændret ved Behandlingen i det andet høje Ting. De foreslaaede Foranstaltninger er efter Forslaget tidsbegrænsede, idet Loven kun skal gælde til 1. April 1944, og det er indlysende, at som Forholdene har udviklet sig, og med den betydelige Udvidelse af Personalet inden for Rets-, Politi og Fængselsvæsenet, der har fundet Sted — for Politiet fra ca. 3 000 til ca. 8 000 Mand —, gør Vanskelighederne ved at fremskaffe de nødvendige Skydevaaben og Ammunition sig stærkt gældende.

Saa vel § 1 som § 2 har ved de i Folketinget indførte Ændringer faaet en klarere Affattelse, og jeg lægger megen Vægt paa, at det i Folketingsudvalgets Betænkning er fremhævet, selv om det ikke fremgaar af selve Lovforslaget, at Ejerne selv skal kunne bestemme, om Statens Overtagelse af afleverede Vaaben og Ammunition skal ske til Eje eller kun til midlertidigt Brug.

Det nye Kapitel II kan mit Parti efter Omstændighederne ogsaa tiltræde, om end det er med store Betæneligheder. Det er jo en vidtgaaende Bemyndigelse, vi her lægger i den højtaerede Indenrigsministers Haand, men det er vort Haab, at Ministeren ikke vil benytte denne Bemyndigelse, medmindre det er absolut nødvendigt. Vi haaber, at det overhovedet ikke vil blive nødvendigt.

Det Forslag, der foreligger her, har i øvrigt baade i og uden for Rigsdagen givet Anledning til en Diskussion om forskellige Forhold Politiet vedrørende. Man har saaledes fremdraget et Tilfælde fra Aarhus, hvor en Politibetjent skød paa en Person, der overfaldt ham. Der er blevet sagt, at der er affyret et Skud for meget af den paagældende Betjent. Jeg synes nu, man her i nogen Grad gør sig skyldig i den